

Posudek oponenta na diplomovou práci

Jméno a příjmení studentky : Kateřina Kolářová
Téma diplomové práce : Sociální politika státu v kontextu
sociální politiky katolické církve
Oponent práce : JUDr. M. Kučera

Čas je již jinde, než v práci poslední zpracovaný dokument, biskupský list z roku 2000, v odstavci Sociální politika církve v současnosti. Od té doby, v posledních pěti letech je bouřlivý vývoj v Sociální politice státu v kontextu sociální politiky katolické církve, jak zní název diplomové práce. Příčinou toho je přijetí zákona č. 3/2002 Sb. o církvích a náboženských společnostech a parafování a pak neratifikovaný konkordát z 25.7. 2002. Katolická církev v souvislosti s tím svoji sociální politiku několikrát obhajovala, a to i před ústavním soudem, kde se jí podařilo, že byly zrušena některá omezení, týkající se zejména organizace její sociální činnosti. Z poslenské iniciativy byla navíc ještě vydána novela č. 495/2005 Sb., která sociální činnosti církve ještě víc svazuje, než tomu bylo v původním textu zákona č. 3/2002 Sb. O tom není v práci ani slovo. Ovšem, i v 2. dílu práce mezitím došlo k vývoji, o kterém zde není ani zmínka, a to ku příkladu, když byla odmítnuta koncepce sociálních stipendií jako dávek státní sociální podpory nebo, když byla zavedena ubytovací stipendia ze státních zdrojů, nebo, při zavádění sociálních fondů na vysokých školách od 1.1. 2006, obdobných dřívějším FKSP.

První, jinak zajímavá, desetistránková část práce je o papežských encyklikách, od *Humanae vitae* z r. 1968, až po *Centesimus annus* z r. 1991, v závěru je zmíněná, i když nezpracovaná *Deus caritas est* od Benedikta XVI. Na ně na 4 stranách nevazuje Sociální učení a praxe státu, ležem světem o konvencích a institucích po 2. světové válce. Následuje pak na 5 stranách

Vývoj sociální politiky v českých zemích ve 20. století, text je ale zpracován až od vyhlášení republiky, kdy "vzniklo ministerstvo sociální péče". Neuvádí se, že bylo převzato z monarchie, kde vzniklo 1.1. 1918, podobně jako ministerstvo zdravotnictví 27.7. 1918.

Následuje pak 2. díl o 53 stranách, se dvěma zcela samostatnými oddíly s kapitolami, první Sociální politika státu dnes a druhá Sociální politika církve v současnosti. Mezi nimi není uvedena žádná spojitost nebo hesla, která by se porovnávala. Je to, narozdíl od 1. dílu, psáno výčtově nebo bodově. Několik poznámek k jejímu obsahu, na s. 27 je kolektivní vyjednávání datováno od r. 1989, kdy nabyla účinnosti komunistická novela zákoníku práce č. 188/1988 Sb., s n., jak tomu bylo ve skutečnosti na základě článku 3/4/b) zákona č. 37/1959 Sb., o postavení ZV ROH. Na s. 30 je nepřesně věk pro přiznání starobního důchodu. Na s.43 chybí, že na pěstounské dávky má nárok i peručník, podle zákona č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, respektive jeho novely č. 91/1996 Sb., kterou se doplňuje § 43 o 2. odstavce. Na s. 62 je „že“ v současné době máme v ČR povinnou školní docházku do 15 let“, což ale neodpovídá školskému zákonu č. 561/2004 Sb., § 36/1, kde je vymezena na 9 let, s možností odkladu do zahájení školního roku, v němž dítě dovrší 8. rok věku.

Třetí díl práce je zajímavá anketa.

Práce je bez pravopisných chyb. Její obsahově příliš velký záběr a navíc nevhodné členění nelze kvalitně zpracovat v rozsahu, jaký má diplomové práce. Přesto jí doporučuji k obhajobě, s předběžnou známkou dobře.

1. května 2006

JUDr. Miroslav Kučera